

Oponentský posudek na teoretickou část bakalářské práce Markéty Berdychové: Ambrotypie jako jedna z nejstarších fotografických technik, její degradace a metody restaurování

K volbě tématu:

Ambrotypie byla spolu s daguerrotypii v 50. letech 19. století rozšířenou fotografickou technikou. Oproti daguerrotypii měla výhodu v jednodušším technologickém procesu a nižší ceně než daguerrotypie. Na rozdíl od daguerrotypie však není téma ambrotypie v české literatuře dostatečně publikováno. Z tohoto hlediska může být práce M. Berdychové přínosná. Z textu vyplývá, že autorka má s ambrotypiemi konkrétní vlastní zkušenosti – zřejmě během stáže v norském Preus Muzeu.

K přístupu a způsobu zpracování:

Jedním z hlavních cílů teoretických bakalářských a magisterských prací by mělo být prokázat schopnost zvolit přínosné téma, naučit se pracovat s literaturou - nalézt, vybrat, zpracovat a co možná jednoduše, krátce a výstižně vyjádřit podstatné skutečnosti ze sledovaného oboru. Na základě syntézy poznatků získaných z více zdrojů v literatuře formulovat vlastní závěr. Podle mého názoru se uvedené požadavky podařilo autorce splnit.

K samotnému textu:

Práce je přehledně členěná a čtivá. Citace literatury jsou dostatečně uvedeny, uvádění zdrojů literatury na příslušné stránce pod čarou usnadňuje orientaci v textu. Autoři, názvy a datace pramenů a příslušné stránky jsou dostatečně uvedeny.

V tabulkách a schemech se čtenář snadno orientuje. Mohou tak sloužit k orientaci pracovníkům se starými fotografiemi, kteří dosud s ambrotypiemi neměli možnost přijít do styku.

Pro pracovníky se historickými fotografiemi může být též užitečný přehled možných druhů poškození z různých příčin.

Obrazová příloha čerpá z literatury, ze zkušeností českých restaurátorských pracovišť, i z vlastní praxe autorky v Preus Muzeu. Obrázky mohou být zajímavé i pro zkušenější pracovníky v oboru.

Kritické poznámky k textu:

Osobně bych více zdůraznil vodítka k identifikaci ambrotypií – hlavně způsoby rozlišení od daguerrotypii nebo ferrotypii. Při rozlišování od daguerrotypie bych uvedl, že stíny obrazu jsou při pozorování daguerrotypii tvořeny odrazem tmavé plochy z okolí pozorování v zrcadlících se částech obrazu – aby se daguerrotypie jevíly jako pozitiv, je nutno je pozorovat tak, aby se v nich zrcadlila nějaká tmavá plocha. Zatímco ambrotypie se jeví jako pozitivy vždy, nezávisle na tonalitě ploch v okolí pozorování nebo úhlu pohledu.

Dále bych zdůraznil příbuznost ambrotypie s ferrotypii – ferrotypie se zhotovují velmi podobným technologickým postupem, více se liší jen podkladem. Také bych rozvedl rozdíly v identifikaci ambrotypií a ferrotypii. Autorka uvádí, že ferrotypie je možno od ambrotypií

rozlišit magnetem - tomuto způsobu identifikace bych věnoval více pozornosti, protože čtenářům méně zkušeným v oboru může takto krátká informace snadno uniknout.

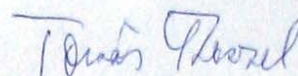
K tabulce č. 1. – 1. řádek –bych uvedl že název jodid amonnatý je dobový, dnešní název je jodid amonný

Na str. 19 v odstavci zesilování bych změnil formulaci - „negativ příliš průhledný“. Používá se formulace „negativ s příliš nízkou hustotou“

Na str. 33 bych uvedl, (zejména pro laiky), jak přibližně vzrůstá rychlost chemických reakcí s teplotou – uvádí se, že při vzrůstu teploty o 10 stupňů Celsia se zvýší rychlost chemických reakcí 2x až 3 x.

Uvedené kritické poznámky nepovažuji za zásadní nedostatky. Celkově je podle mého názoru práce zdařilá a navrhuji ji hodnotit známkou výborně.

V Praze 13. 9. 2011

Ing. Mg.A. Tomáš Štanzel